

Posudek oponenta na bakalářskou práci Lenky Povondrové

La Strada, Rozkoš bez Rizika:

Pomoc ženám poskytujícím placené sexuální služby

Práce Lenky Povondrové je deskriptivního charakteru, jde o práci teoreticko-empirickou. Hlavním cílem práce je komplexní popis zkoumaných ženských organizací a srovnání jejich fungování s vybranou definicí ženské a prožensky orientované neziskové organizace. Dílčím cílem je pak „lokalizace“ vybraných organizací v české občanské společnosti. Práce se sestává ze dvou hlavních částí, teoretické a empirické. V první části autorka vymezuje ve třech kapitolách základní relevantní pojmy neziskového sektoru. Na tomto základě autorka rozvádí dílčí výzkumné otázky, které by se daly shrnout do dvou základních: (1) odpovídají vybrané organizace danému teoretickému vymezení?, a (2) jak takto koncipované širší zařazení vnímají samotné členky vybraných organizací?

Práce je přehledně a logicky strukturovaná (pouze část rozhovorů „osobní zkušenost“ působí samoučelně a očekával bych ji spíše v části věnované představení informátorek, případně v úvodu analýzy rozhovorů), styl je poměrně čtivý. Autorka vychází z dostatečně rozsáhlé literatury. Použité rozhovory jsou poměrně rozsáhlé a i když nebyly primárně koncipované jako zaměřené na hlubší kvalitativní zpracování, ale spíše jako obecně deskriptivně informační (což přiznává i autorka na straně 22), obsahují velké množství pro kvalitativní analýzu použitelných informací. Stěžejní částí práce je pak popis dvou vybraných organizací, vycházející primárně z informací z výročních zpráv příslušných organizací a z provedených rozhovorů. Autorka zpracovaný materiál dokázala v závěru poměrně dobře shrnout (k tomu viz níže), oceňuji také snahu o nastínění námětů na další výzkum.

Práci nicméně vidím jako problematickou a to z jednoho hlavního důvodu. Ačkoli autorka hovoří o kvalitativním přístupu (zmiňuje zpracování pomocí etnografické techniky a hloubkové analýzy případů; str. 21, 58), v celé práci je velmi obtížné vystopovat organizaci, analýzu a interpretaci rozhovorů sledující určitou vědeckou metodu (zde nastíněný kvalitativní přístup, specificky pak etnografickou metodu) a daný cíl; samotné rozhovory přitom nabízejí podle mého názoru dostatečný materiál pro aplikaci kvalitativního analýzy a případné formulování hypotéz. Hlavní část práce tak vzbuzuje dojem kompilátu výročních zpráv a rozhovorů bez viditelné známky systematické vědecké metody. Nabízí se legitimní otázka, zda autorka plně rozumí specifikům kvalitativní metody, neboť metody interview a

studia dokumentů, tak jak jsou použity, nevykazují známky systematického kvalitativního přístupu – nebo to alespoň z předloženého textu není patrné (plošná deskripce nerovná se hloubková kvalitativní analýza). Do rozhovorů jsou systematicky vnášeny autorčiny koncepty a jsou brány jako opěrný bod pro závěrečná zjištění (např. autorka povyšuje svoji představu feminismu nad představu informátorek, dále např. vychází z představy, že ženy pracující v daných organizacích by se měly identifikovat jako feministky, případně jako členky nějakého hnutí; i když jedna z informátorek odmítá, že by styl práce její organizace byl vysloveně aktivistický, autorka tuto informaci ponechává stranou a dále pracuje s organizací v rámci konceptu aktivismu – viz str. 36, 51), naopak některé hypoteticky plodné momenty informátorek nejsou rozvíjeny (např. chápání nezávislosti organizace na prožensky orientovaném „hnutí“, případně jejího vztahu k dalším organizacím). Obhajoba, že povaha informace získaná z interview není vhodná pro hlubší kvalitativní analýzu (str. 22) podle mého názoru neobstojí, neboť organizace interview by měla být klíčovou částí organizace a zpracování výzkumu; dále není jasné, co autorka myslí tím, že získaná data nebyla pro kvalitativní analýzu vhodná, neboť byla převážně věcného a úvahového charakteru (ibid.).

Na začátku práce nejsou jednoznačně deklarovány cíle výzkumu, přímá deklarace cíle práce se nachází až na straně 58, v úvodním odstavci závěru. Co se týče cílů výzkumu, (1) autorka mohla lépe vysvětlit, v čem spočívá přínos zjištění, že určitá konkrétní organizace vyhovuje nebo nevyhovuje teoretickému vymezení určitého typu organizace (zde tedy ženské a prožensky orientované organizace), případně jaký význam má zjištění, že vybrané informátorky identifikují sebe nebo organizace, jejichž jsou členkami, s vybranou teoretickou konstrukcí. Co se týče druhého cíle, autorka spíše doplňuje zjištění z výročních zpráv informacemi z rozhovorů; i když rozhovory obsahují nové a zajímavé informace, autorka je ve shrnutích (str. 38, str. 53-59) neodlišuje od informací, které jsou všeobecně známé nebo jsou triviální (viz např. čtvrtý odstavec na straně 58). Oproti deklaraci v závěru nebylo také v předchozím textu explicitně vysvětleno, jaká je ona „lokace organizací v rámci české společnosti“ (ibid.).

Co se týče práce s literaturou, vytkl bych uvedení Giddensovy učebnice jako zdroje definice prostituce (str. 10, naopak postrádám právní vymezení), dále není jasné, jak lze vystopovat dokument, jehož odkaz je „La Strada, Česká republika, rok neuveden“ (str. 11), nelze také jednoduše vystopovat lokaci citací z rozhovorů, neboť nejsou uvedeny žádné orientační body (strany, odstavce, řádky).

Celkově ovšem práci hodnotím jako dobrou a navrhuji hodnocení na úrovni horší dvojky, tedy 24 bodů.

Díličí poznámky:

- Autorka od informátorky nevhodně přebírá anglicismus „networky“ (!). Dále není v textu vysvětlen význam anglicismu „empowerement“.
- U mnoha citačních údajů chybí odkaz na stranu, což znesnadňuje dohledání.
- V literatuře není jednotná forma odkazu na datum, kdy byl citován nebo získán text z webové stránky. Dále je v literatuře u publikace Dianiho uvedena internetová adresa v systému EBSCO, do nějž není veřejný přístup. Nefunguje odkaz na publikaci Králíkové a Sokačové.

- Str. 22 – pojem lokace odkazuje spíše k místu, ne k určitému hodnotovému zakotvení výzkumníka.
- Str 31 – „(...) popisuje produkty jsou materiály (...)“.
- Str. 33 – „Celkově hodnotí respondentka aktivity státních složek v oblasti boje proti obchodování s lidmi respondentka spíše pozitivně.“
- Str. 38 – „Všechny ale organizaci zařazují organizaci dle typologie Marksové-Tominové (...)“
- Str. 42 – „Toto řešení je reakcí na situaci, kdy cizinky, které nemají pojištění, ocitají zcela bez péče (žádný doktor je nechce evidovat).“
- Str. 55 – Kdo je Hana Malinová?
- Str. 67 – Použit Kirgizstán i Kyrgyzstán.
- U pozn. 78, 82 chybí odkaz na zdroj, odkaz v poznámce 81 je nedostačující.

.....
Datum

.....
Podpis